

Genesis 32:3-13

INLEIDING:

Weet je het nog? Een paar parasha's geleden hebben we het eerste stuk van dit verhaal gehoord; wat in de tijd inmiddels al 20 jaar geleden is. Jakob en Ezau. Twee broers die nooit veel op elkaar geleden hebben. Al voor ze geboren waren vertelde God aan Rebekka dat de jongste zoon de zegen van de oudste zou krijgen. Al die jaren heeft ze dat onthouden. Toen het moment eenmaal daar was bedacht ze een geniepig plan om dit voor elkaar te krijgen: Jakob verkleedde zich als Ezau en hield zo hun oude, blinde vader voor de gek. Hij kreeg de grootste zegen, die van de oudste mee. En Ezau? Toen hij ontdekte wat er gebeurd was was hij wóedend! Hij dreigde Jakob te doden. Rebekka stuurde Jakob gauw weg. Hij moest gaan wonen bij zijn oom Laban, en ze zou wel een bericht sturen als hij niet meer boos was. Dat bericht is nooit gekomen. Als Jakob dus in opdracht van God terugkeert naar huis weet hij niet beter dan dat Ezau nog steeds boos op hem is. God belooft hem wel dat Hij bij hem zal zijn, maar Jakob is er toch niet gerust op. Hij stuurt wat boden voor zich uit om alvast de stemming te peilen: hoe zal Ezau zijn? Als de boden terugkomen is hun bericht niet heel hoopgevend: Ezau is onderweg met 400 mannen. Aj. Dat ziet er niet goed uit. Op Jakob komt dit over als dat Ezau nog steeds boos is en misschien wel het gevecht met Jakob aan wil gaan. Snel bedenkt hij een plan. Hij verdeelt als zijn mensen, bezittingen en vee in twee groepen. Als Ezau dan de ene groep aanvalt, kan de andere groep nog vluchten. En dan doet Jakob iets heel moois: hij gaat met zijn angsten naar God. Hij gaat in gebed en herinnert God eraan dat Die hem gezegd had terug te keren naar huis en dat Hij bij hem zou zijn. Ook herinnert hij God aan de belofte dat zijn nageslacht oneindig groot zou worden. Mooi he? Jakob denkt niet dat hij het zelf wel kan, hij weet heel goed dat hij afhankelijk is van God en dat alleen God hem kan helpen. Hij vertrouwt op de belofte die God hem gedaan heeft en herinnert Hem daar zelfs aan!

TEKST VAN DE WEEK

Ik heb runderen, ezels, kleinvee, slaven en slavinnen,
en ik heb iemand gestuurd om dit aan mijn heer te
vertellen, opdat ik genade in uw ogen vind.

Genesis 32:5

BENODIGDHEDEN:

- pen
- papier

AAN DE SLAG:

Wat zou jij doen? Hoe zou jij je voelen als je Jakob was en terugkwam nadat je zo lang ruzie had gehad? Zou je ook bang worden van die 400 mannen die Ezau bij zich had? Of zou je vertrouwen op wat God je beloofd had? Hoe moeilijk is dat soms wel niet, om maar te blijven vertrouwen, zelfs al zie je het even niet! Je kan het vergelijken met dat je misschien wel eens flinke ruzie maakt met een vriend/vriendin of misschien wel je vader of moeder!

Boos ren je weg als het helemaal mis is gegaan. Maar als je even later toch weer buiten komt, of bij je moeder in de keuken, moet je toch wat tegen haar zeggen. Al weet je niet of de ander nog boos is. Wat je deed was heel akelig, dus de kans is groot dat ze echt nog kwaad is. Zo voelde Jakob zich dus ook. Als jij een keer zoiets meemaakt, mag je dus net als Jakob naar God gaan. Bid maar of Hij je wil helpen, God heeft beloofd voor je te blijven zorgen.

Wat zou je kunnen bidden?

Het kan mooi zijn om hier samen een voorbeeldgebed op te stellen. Wat zouden de kinderen willen zeggen of vragen aan God? Het hoeft niet lang te zijn! Schrijf het voorbeeldgebed voor ze op, zodat ze het mee naar huis kunnen nemen.